

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A.A., s. r. o., B., M. 1**, zastúpeného advokátkou JUDr. A. C., N. č. X., Z., proti žalovanej **JUDr. D. G., K. 1, M., správkyni konkurznej podstaty úpadcu G. J.-J., B. X., Ž., IČO: X.**, za účasti vedľajšieho účastníka **M. H., a. s., B., P. č. X., IČO: X.**, o **vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty**, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 52Cbi 52/06, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. septembra 2009, č. k. 4Obo 91/09- 337, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu sa **o d m i e t a**.

Žalovanej sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 2. júna 2009, č.k. 52Cbi 52/06-237 nepripustil, aby z konania vystúpila spoločnosť na strane žalobcu A.A., s. r. o., B. a na jej miesto vstúpil JUDr. J. P., B., P. X., správca konkurznej podstaty úpadcu A. T., s. r. o.“ v konkurze“, B..

Rozhodol tak s odôvodnením, že 20. mája 2009 bolo súdu doručené vyjadrenie Správy katastra Žilina, z ktorého vyplýva, že bol podaný návrh na vklad vlastníckeho práva na základe zmluvy o prevode nehnuteľnosti, na ktorú žalobca odkazuje vo svojom návrhu na pripustenie zmeny žalobcu v konaní. Správa katastra Žilina rozhodnutím č. X.V. z 2. februára 2007 rozhodla o prerušení konania o návrhu vkladu a účastníkov vyzvala na

odstránenie obmedzení, ktoré viaznu na nehnuteľnostiach a ktoré bránia v nakladaní s nehnuteľnosťami. Keďže účastníci katastrálneho konania nedostatky neodstránili, Správa katastra rozhodnutím č. X. z 21. septembra 2007 rozhodla o zastavení konania. Proti uvedenému rozhodnutiu bolo podané odvolanie spoločnosťou A.A., s. r. o., B.. O podanom odvolaní nebolo právoplatne rozhodnuté. Ďalej poukázal na ustanovenia § 92 ods.2, ods.3 O. s. p. a na ustanovenie § 133 ods.2 Občianskeho zákonníka a na skutočnosť, že žalobca uzavrel kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti. K prevodu vlastníckeho práva nedošlo, lebo nebol povolený vklad do katastra nehnuteľností. Z uvedeného dôvodu zmenu žalobcu nepovolil.

Na odvolanie žalobcu vec prejednal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že je vecne správne. Vo veci rozhodol uznesením zo 16. septembra 2009, č. k. 4Obo 91/09-337, ktorým napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa návrhu na zmenu účastníka konania nevyhovel z dôvodu, že neboli splnené podmienky ust. § 92 ods.2, ods.3 O. s. p., konkrétne nenastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná. Z návrhu na pripustenie zmeny účastníka vyplýva, že právnou skutočnosťou, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností bolo uzavretie kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou A.A., s. r. o., B., ako predávajúcim a spoločnosťou A. T., s. r. o., B. ako kupujúcim. Z predložených dôkazov nie je sporné, že k povoleniu vkladu do katastra nehnuteľností, ktorá bola predmetom zmluvy uzavretej medzi A.A., s. r. o., B. a A. T., s. r. o. Prvostupňový súd správne v napadnutom uznesení poukázal na ustanovenie § 133 ods.2 Občianskeho zákonníka s tým, že k právnej skutočnosti, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, nedošlo. Súd prvého stupňa rozhodol v súlade so zákonom, keď nepripustil, aby vystúpil navrhovateľ A.A., s. r. o. z konania a na jeho miesto, aby vstúpil JUDr. P., správca konkurznej podstaty úpadcu A. T., s. r. o. "v konkurze". Tvrdenie žalobcu v odvolaní, že právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, odvolací súd označil za právne nedôvodné. Právne skutočnosti uvedené v odvolaní, sú pre posúdenie dôvodnosti návrhu na zmenu účastníka konania právne irelevantné. Vyslovený názor v odvolaní, že samotným zápisom nehnuteľnosti do súpisu konkurznej podstaty, prechádzajú všetky vlastnícke práva k zapísanej nehnuteľnosti na

správcu konkurznej podstaty, právne neobstojí, nakoľko zápisom do súpisu konkurznej podstaty, nie je riešené vlastnícke právo k zapísanej nehnuteľnosti. Fakt, že vklad do katastra povolený nebol, sporný nie je a preto nenastali účinky stanovené § 133 ods.2 Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca dovolanie. Žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania zdôvodnil vadou konania v zmysle § 237 písm.f/ O. s. p. a tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods.2 písm.c/ O. s. p.). Odňatie možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O. s. p.) vidí žalobca v tom, že odvolací súd sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťami uvedenými žalobcom v odvolaní. Ďalej namietal, že vyjadrenie žalovaného, na ktoré poukazuje odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia, mu nebolo doručené, nemal možnosť sa s ním oboznámiť a vyjadriť sa k nemu. Predovšetkým je toho názoru, že odvolací súd sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré žalobca uviedol v odvolaní obmedzil sa iba na skonštatovanie, že pre posúdenie veci sú právne irelevantné, čo je podľa neho v príkrom rozpore s požiadavkou na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a tomu zodpovedajúcej požiadavke na vysporiadanie sa so všetkými skutočnosťami majúcimi rozhodujúci význam pre rozhodnutie veci. Nesúhlasí s právnym názorom odvolacieho súdu, že právnou skutočnosťou, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná a ktorá nastala po začatí konania nie je zapísanie nehnuteľnosti správcem konkurznej podstaty do súpisu majetku úpadcu A. T., s. r. o. Je toho názoru, že samotný zápis majetku do súpisu podstaty možno kvalifikovať ako inú právnu skutočnosť, ktorá spôsobuje určité právne následky. Na správcu konkurznej podstaty zápisom majetku do súpisu prechádzajú všetky oprávnenia tvoriace obsah pojmu vlastnícke právo. Iným osobám tieto práva zákon nepriznáva, preto žalobca tvrdí, že uvedenou právnou skutočnosťou je mu výkon týchto práv v zmysle ust. § 76 ods.1 ZKR výslovne zakázaný. Žalobca si svoju pohľadávku na zaplatenie kúpnej ceny z titulu zmluvy o prevode nehnuteľnosti uplatnil v konkurze prihláškou zo 16. februára 2007. Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 15. januára 2009, č. k. 1Cbi 6/07-37 rozhodol, že pohľadávka žalobcu uplatnená v konkurze na majetok úpadcu A. T., s. r. o. v sume 10 mil. Sk je zistená čo do právneho dôvodu a výšky. V tomto konaní súd uznal právny dôvod vzniku pohľadávky-zmluvu o prevode nehnuteľnosti. Žalobca má v súčasnosti v konkurznom konaní majetok úpadcu A. T., s. r. o. “v konkurze“ riadne

uplatnenú a zistenú pohľadávku na zaplatenie kúpnej ceny nehnuteľnosti. Tým, že súd uznal nárok žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny, je zrejmé, že zmluva začala spôsobovať zamýšľané obligačnoprávne následky.

Tvrdí, že nepovolením zmeny žalobcu sa vytvára právne nežiadúci stav, v ktorom je žalobca nútený zotrvať v konaní vo veci samej v pozícii účastníka a to i napriek skutočnosti, že na uplatňovanie práv v tomto konaní nie je oprávnený, nakoľko je viazaný uvedeným rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I a rozhodcovským rozhodnutím. Navyše uplatňovanie jeho práv k nehnuteľnosti je vzhľadom na uznanie jeho nároku na zaplatenie kúpnej ceny právom duplicitným a teda v rozpore s dobrými mravmi. Naproti tomu osobe oprávnenej na uplatnenie týchto práv a povinností sa odníma možnosť konať pred súdom, keďže jej nie je umožnené vystupovať v pozícii účastníka konania a realizovať tým svoje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu žiadala dovolanie žalobcu zamietnuť. Podľa jej názoru postupom súdu žalobcovi nebola odňatá možnosť konať a v konaní nedošlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., ktorým sa žalobca snaží odôvodniť opodstatnenosť podaného dovolania. Tvrdí, že žalobca úmyselne zamlčuje viaceré rozhodné skutočnosti. Zamlčuje, že tie isté nehnuteľnosti sú doteraz zapísané v dvoch súpisoch konkurzných podstát a to dokonca podľa rôznych právnych úprav vzťahujúcich sa na konkurzné konanie – ZKV a ZKR. Najprv boli zapísané v skoršom konkurznom konaní, ktoré je vedené pred Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 28K 2/04 a potom v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3K 35/06. Uviedla, že nehnuteľný majetok na LV č. 1201, kat. územie Žilina je naďalej zapísaný v súpise konkurznej podstaty v konkurze vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 28K 2/04, lebo tento majetok nebol doteraz vylúčený z konkurznej podstaty právoplatným rozhodnutím súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané účastníkom konania v lehote (§ 240 ods.1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O. s. p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Podľa § 236 ods.1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci súd rozhodol uznesením. Pokiaľ rozhodol odvolací súd v tejto procesnej forme a bolo ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, je dovolanie prípustné, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods.2 písm.a/ O. s. p.), ak ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods.2 písm. b/ O. s. p.), a ak ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods.2 písm. c/ O. s. p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení nevyslovil, že je dovolanie prípustné, preto prípustnosť dovolania podľa § 239 ods.2 O. s. p. nie je daná.

Ustanovenie § 237 písm.a/ až g/ O. s. p. pripúšťa dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd.

Dovolateľ v dovolaní prípustnosť dovolania zdôvodňuje tým, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Podľa § 237 písm.f/ O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Dovolateľ naplnenie ustanovenia § 237 písm.f/ O. s. p. vidí v tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je riadne a vyčerpávajúco odôvodnené, čo je v rozpore s požiadavkou na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a tomu zodpovedajúcej požiadavke na vysporiadanie sa so všetkými skutočnosťami, majúcimi rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzanými účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového

a odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces (IV.ÚS 115/03 č.313/2004).

Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu obsahuje všetky náležitosti stanovené § 157 ods.2 O. s. p. Odvolací súd vec správne právne posúdil a rozhodnutie odôvodnil v súlade s požiadavkou preskúmateľnosti uznesenia o zmene účastníka konania na strane žalobcu. Súd dal odpoveď na námietky, ktoré mali pre vec podstatný význam.

Napadnuté uznesenie netrpí vadou uvedenou v ustanovení § 237 písm. f/ O. s. p.

Rovnako dovolací súd nezistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou taxatívne uvedenou v § 237 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu podľa § 218 ods.1 písm.c/ v spojení s § 243b ods.5 O. s. p. odmietol, ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods.4 v spojení s § 224 ods.1 a § 142 ods.1 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej napriek tomu nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo jej v dovolacom konaní žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2010

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.